

PÍSEŇ 0448

Proč se svět marností, bohatstvím honosí

Šteyer 1683

1. Proč se svět mar - no - stí, bo - hat - stvím ho - no - sí? Vždyť je - ho slá - va, lesk,

skon - čí vždy v bez - mo - ci. Co sta - věl s ná - mahou, za chví - li po - mi - ne.

Jak su - chá trá - va zas, jak su - chá trá - va zas v dý - mu se roz - ply - ne.

2. Kde jsou dnes králové slavní a vznešení,
mudrci hloubaví, v rozum zahledění?
Kde říše, národy, co chtěly vládu mít?
Jak loňský sníh mizí, jak loňský sníh mizí,
musely odejít.
3. Člověče můj milý, čeho se přidržíš?
Co navždy zůstane, co zítra opustíš?
Kochat se hojností, těšit blahobytem?
Znát Boží zákony, znát Boží zákony,
nosit je v srdci svém?
4. Co v písmu psáno, to pro svět je bláznovství:
S nadějí v lásce žít s vírou a moudrostí.
Druhým teď sloužit máš, o sebe nepečuj.
Jen s milostí Boží, jen s milostí Boží
získáš pak život svůj.

M. Esterle, DEZ 2000